

ת"פ 22757/12 - מדינת ישראל נגד א.כ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10-12-22757 מדינת ישראל נ' כ
ת"פ 11-01-33196 מדינת ישראל נ' כ
בפני כב' השופט עידו דרוריאן
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד זרנגר
מאשימה
נגד
א.כ ע"י ב"כ עו"ד נודל
נאשם

החלטה

הנאשם הודה בביצוען של עבירות, בשתי הנסיבות שונות, והשאלת שבחולוקת היא:

אם לא היה הנאשם אחראי למשעו, בשל מחלת נפש, בשני המקרים נשוא האישומים?

אישומים ועמדות הצדדים:

עניןינו בשני תיקים שהוגשו כנגד הנאשם, האחד משנת 2008 והשני משנת 2010:

בת"פ 11-01-33196 יוחסו לנאשם עבירות של העלבת עובד ציבור, איומים ותקיפת שוטר בעת مليוי תפקידו. על פי כתוב אישום זה, בתאריך 27.2.08, ברחוב ברמת השרון, העלה הנאשם שני שוטרים, שוטר ושוטרת, בכך שכינה אותם חוצפנים וביקש שייעزوا אותו בשקט, וזאת לאחר שהתבקש להראות להם תעודת זהות וזה לא הייתה ברשותו. באותו נסיבות, אמר הנאשם על השוטר ששאמר לו שהוא מרביץ לו אם לא היה בתפקיד.

הנאשם עוכב לתחנת משטרת ואז תקף בשנית את שני השוטרים - את השוטרת דחף באמצעות אגרוף יד שמאל לכיוון כתף ימין שלה ואת השוטר דחף לאחר מכן. בנסיבות אלה, נעצר הנאשם, אלא שהוא התנגד לאלימות והמשיך לעלוב בשני השוטרים ולקראע לעברם בכינוי גנאי. הנאשם המשיך ואים על שני השוטרים ואמר להם שחייב שלא עשה להם פנסים פנויים כשבוד היה יכול וכן אמרם על השוטרת באומרו "יש לך מזל שלא הרائي לך כמה אני אלים".

בת"פ 10-12-22757 יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש. על פי כתוב אישום זה, בתאריך 31.1.10 ברחוב ברמת השרון, תקף הנאשם את ויאצסלבבונר (להלן: "המתלון") בכך שזרק עליו כוס מזוכקית, פגע בראשו וגרם לו חתך מדם.

שני הティקים אוחדו בהסכמה לנוכח מסמכים אשר העידו על מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע המיעשים, והנאשם נשלח לבדיקת הפסיכיאטר המחויז אשר נדרש לבחון מצבו הנפשי של הנאשם בעת ביצוע המיעשים ואת כשירותו לעמוד לדין.

הפסיכיאטר המחויז בדק את הנאשם, ובחן דעתו מיום 28.6.12 קבע כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, אולם בעת מעשה לא יכול היה לבחין בין טוב לרע (להלן: "**חוות הדעת הראשונה**").

על אף זאת, החלטה התביעה להמשיך בניתוח הティק, לנוכח ראיות שלטענה היה בהן להצביע על מסקנה הפוכה מזו שהגיע אליה הפסיכיאטר המחויז.

כתב חוות הדעת, ד"ר נתן כספי ממנהל הפסיכיאטר המחויז, התבקש להשלים את חוות דעתו, והוא עשה כן בחווות דעתו משלימה מיום 5.6.13, שבה פירט ונימק את הקביעה כי בעת ביצוע העבירות, המיויחסות לננאם בשני הティקים, הנאשם לא יכול היה לבחין בין טוב לרע (להלן: "**חוות הדעת המשלימה**").

ד"ר כספי העיד בבית המשפט ונחקר על ידי שני הצדדים.

גם לאחר דברים אלה, ואף כי בית המשפט שב ובקש מהتبיעה לשקל את המשך ניהול הティק לנוכח חוות הדעת ועדותו של ד"ר כספי וכן לאור העובדה שלא הוגשה חוות דעת סותרת, נותרה התביעה בעמדתה והתיק נוהל.

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם במיויחס לו בשני הティקים, אולם בשניהם טען הוא לאei כשירות בעת ביצוע העבירה וכן להעדר אחוריות פלילתית. הצדדים אינם חולקים אפוא על עצם ביצוע המיעשים, אלא בשאלה, האם לא היה הנאשם אחראי למשעו בשל מחלת נפש.

חוות הדעת הפסיכיאטרית ועדות כתובן, ד"ר כספי

הנאשם, כיום בן 38, עובר לכתיבת חוות הדעת התגorder בבית הוריו ברמת השרון ועובד בתחום האלומינום.

מחווות דעת הפסיכיאטרית הראשונה מיום 28.6.12 (ת/1) עולה, כי הנאשם ניהל חיים תקינים ונורמליים עד לשנת 2006 לערך, אך חוות שבר עמוק בעקבותיו נכנס בהדרגה לדיכאון והסתבר בחובות בשוק האפור. הנאשם חזר לגור בבית הוריו, מצבו החמיר, הוא נעשה עצבני ותקפני מילולית והחל לקלל ולאיים על אמו, החל לשותות ולהשתמש בסמים. הנאשם התאשפז לראשונה במרכז לבראיות הנפש "אברבנאל" בתאריך 24.12.08, 10 חודשים לאחר ביצוע העבירות המיויחסות לו ב-2002. הנאשם אושפז במצב פסיכוטי פרנואדי מניפורמי ושזה בבה"ח מספר חודשים כשהוא סובל ממצביים פסיכוטיים דמי סכיזופרניה. מאז אושפז הנאשם 5 פעמיים נוספות.

ד"ר כספי סיכם בחוות הדעת, כי: "**בעת ביצוע העבירות המיויחסות לו שbowcuו בשנים 2008 ו-2010, היה הנאשם במצב פסיכוטי מתמשך, עם התנהגות חרשת שיפוט ולפיכך לא ידע להבדיל בין טוב ורע ובין מותר אסור. עיון בחומר החקירה מראה כי לא שיתף פעולה עם החוקרים, לעיתים בהה במהלך חקירתו.**".

בחווות הדעת המשפטית מיום 5.6.13 (ת/2) הביא ד"ר כספי את סיקום המחלוקת מביה"ח "גגה" ו"שלוותה", שם נכתב כי החל משנת 2006 התנהגותו של הנאשם השתנתה מאוד. הוא החל להיות תוקפני, הפסיק לעבוד, התנתק מבני משפחתו וחבריו והסתגר בבית. כן ציון, כי באותה תקופה כבר 96 הרשעות בעבירות תנואה.

גם כאן ציון כי בעת שאושפז לראשונה בדצמבר 2008, היה הנאשם במצב פסיכוטי חריף וקשה, וכי על פי תיאור מצבו באותה עת קרוב לוודאי שמדובר במצב פסיכוטי מתמשך, ועל כן כבר בעת ביצוע העבירה, בפברואר 2008, היה כבר נתן באותו מצב פסיכוטי. על דברים אלו חזר ד"ר כספי גם בעדותו (פרוטוקול, עמ' 22).

אשר לעבירה משנת 2010 - התביעה העבירה בידי ד"ר כספי חוות דעת ראשונית במילון "אברבנאל", שנערכה يوم למחמת ביצוע העבירה, ובה נכתב כי "אין כל עדות לקיום פרובוקציה פסיכוטית" (ת/3). ד"ר כספי התייחס לכך בחווות הדעת המשפטית והסביר, כי מדובר בחוות דעת שנייתה על בסיס בדיקה קצרה של הנאשם במילון, וכי תקופתה נמוכה יחסית. בבית המשפט פירט ד"ר כספי, כי אין מדובר בחוות דעת של ממש אלא בבדיקה במילון (והוא מפנה לשם השוואה למקורה דומה שקרה בעבר - בדיקה שנעשתה לנายนם בנובמבר 2008, שם הפסיכיאטר לא מצא מממצאים פסיכוטיים, יומיים לאחר מכן הנאשם אושפז בcpfיה).

זאת ועוד, מסיקום מילה מב"ח גגה שעד מדיניותו של ד"ר כספי בעת כתיבת חוות הדעת ציון, כי הנאשם הפסיק לחתת טיפול בדצמבר 2009, קרי 4 חודשים לפני ביצוע העבירה-ב-10.31.1.10. כן הפסיק מעקב רפואי ואושפז במצב פסיכוטי חריף במאי 2010, קרי 4 חודשים לאחר ביצוע העבירה. ד"ר כספי רואה קשר ישיר בין הפסיקת הטיפול לבין ההידדרות הנפשית של הנאשם בתוך חודשים עד לביצוע העבירה בעקבותיה, שכן הנאשם סובל מסquizופרניה. ד"ר כספי מעריך אףו כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם שרווי כבר במצב פסיכוטי חריף 4 חודשים לאחר מכן.

התביעה טענה בסיכוןיה, כי חוות הדעת הראשונה והמשפטית (ת/1, ת/2) ניתנו על בסיס בדיקה שנערכה לנายนם כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה ב-2010, עובדה שיש בה כדי לתהות על תקופות חוות הדעת.

אלא שברשות ד"ר כספי, אשר בדק את הנאשם, היו מסמכים המתעדים רצף של אשפוזים של הנאשם בתחום הרלוונטיות או אינדיקטיות רחבות לבסס את המסקנה אליה הגיע בחווות דעתו.

ד"ר כספי ביסס את חוות דעתו הראשונה על בדיקה פסיכיאטרית, אונמזה, עיון בחומר החקירה, מידע רפואי מב"ח גגה שם הנאשם היה אושפז וכן עיון בתיקו הרפואי שבמרכז הרפואי לבריאות הנפש "אברבנאל". כמו כן, עיון ד"ר כספי בחומר החקירה והיה עיר להתנהגותו של הנאשם ולאמרותיו במהלך החקירה.

בעדותו בבית המשפט הדגיש ד"ר כספי כי גם חומר החקירה הנוגע לאירוע ב-2010 היה לפניו, וכי היה מודע לכך שפעולתו של הנאשם בזירת הocus הייתה מתוכננת, אולם העירק כי נבעה מחלה הנפש ממנו סבל הנאשם.

לדבריו, הנאשם אובחן באותה עת כסובל מסquizופרניה. חודשים לפני ביצוע העבירה הפסיק לחתת טיפול רפואי, 3 חודשים לאחר ביצוע העבירה אושפז במצב פסיכיאטרי פרנואידי חריף - טווח זמני זה מצביע על כך שהזמן ביצוע העבירה הייתה לנายนם מחלה נפש פעליה (פרוטוקול, עמ' 17 ש' 13-16).

התביעה טענה, כי הנאשם השתמש באותה עת במספרים מסווג חשיש וכן צורך אלכוהול, אלא שד"ר כספי מסביר כי שימוש זה נועד, לטענה, להתמודד עם הסימפטומים של המחלת, ולא "אקט עצמאי", ועל כן המקור לביצוע העבירה נובע ממחלה הנפש ולא מצריכת הסמים והאלכוהול. ד"ר כספי מפנה למספר חוות דעת מאשפוזים שונים של הנאשם, מהן עולה כי אין מדובר בשימוש "רגיל" במספרים אלא במצב פסיכוטי פרנואידי מאוד חריף בו היה נתון הנאשם באותו תקופה.

"שزادם פסיכוטי הפרשניות שלו שנויות ולא כמו של בנאדם נורמטיבי.... אולי הוא חווה מה אiom שלא התקיים וגם סף הגירוי נמור מאוד." (פרוטוקול, עמ' 18, ש' 7-10).

"הוא לא נטל טיפול רפואי. קרוב לוודאי הוא נטל סמים כדי לטיפול עצמוני. הוא היה במצב פסיכוטי באותו תקופה וכל אלה השליכו על התנהגותו." (פרוטוקול, עמ' 18, ש' 20-21).

התביעה חקרה את ד"ר כספי על פעולות של הנאשם במועד ביצוע העבירה, אשר על פניהן נראה רצינליות ומחושבות, ככל שגעו תוך הפעלת שיקול דעת: בחר וייזם את זריקת הocus על הפקח; ברוח שהබן שעשה מעשה פסול; ברוח מהשוטרים שהקרוו לו לעזרה; שמר על זכות השתיקה בחקרתו. אולם ד"ר כספי השיב כי אין בכך כדי לשלו את מצבו הפסיכוטי של הנאשם, מצב שפגע ביכולת השיפוט שלו.

ד"ר כספי הפנה לאינדיקטות בחקירה הנאם שהצביעו דווקא על העדר שיפוט שלו: לא הגיב, בהה ברצפה, התנגן באגרסיביות, פיהק בחקירה. עוד הוסיף כי העבירה משנת 2008 ה证实ה דווקא לפni שהנאם היה מוכך כחולה נפש (שכן אושפז לראשונה 10 חודשים לאחר ביצועה), קרי לא ידע שיכל "להשתמש" במחלה הנפש שלו על מנת לפטור עצמו מאחריות פלילית. אשפוזו לאחר מכן היה בעקבות מצב פסיכוטי חריף שהיה נתון בו.

ואכן, למקרה חקירותו של הנאשם מיום 31.1.10 (ת/4), גם בעין בלתי מומחיות, ניתן להבחין בהתנהגוות אימפלסיביות וח:rightות של הנאשם: צעק לכיוון הטלפון כשהחוקרת שוחחה עמו אחיו; תחילת ביקש "עו"ד של המדינה" אך מיד לאחר מכן עמד על כך שישיגו עו"ד ספציפי ולא עו"ד מהסנגוריה הציבורית; אמר לחוקרת "למה את מציקה לי?"; בהה ברצפה ולא הגיב למספר שאלות; בהמשך עונה וממשיך לבהות: "לא תקפת", "לא יודע", "למה את מציקה לי", "לא מגיב, בואה ברצפה", "החשוד מפהק", "למה את משגעת אותי", "מסתכל עלי" ולא עונה.

ת/3 הינה חוות הדעת הפסיכיאטרית שניתנה יומיים לאחר ביצוע העבירה ב-2010, ובה נקבע כי הנאשם כשיר לעמוד לדין. אלא שחוות הדעת נכתבת במונע "אברבנאל" והוא קצראה ותמציתית, על גבי עמוד אחד, וmbוססת על שיחה שנערכה עם הנאשם. בחוות הדעת עצמה כתוב הפסיכיאטר שבדק את הנאשם, כי מדובר ב"בדיקה ראשונית", וכי יש לפנות לב"ח "שלוותה" על מנת לקבל מידע מפורט לגבי מצבו הנפשי של הנאשם בחודשים שקדמו לבדיקה.

ד"ר כספי התייחס לחו"ד זו והעיד כי הנאשם מטעה בהתנהגוות שלו. הוא הצבע על מקרה בו פסיכיאטר שבדק אותו בנובמבר 2008 לא הבין בסימנים פסיכוטיים בולטים בנאם, אך יומיים בלבד לאחר מכן אושפז הנאשם בכיפה ונכבל בסיעע זריקות אנט-פסיכוטיות. לטענותו, הנאשם התכחש למחלתו. הוא אבחן סכיזופרן והפסיקת התרופות בדצמבר 2009 השפיעה לבטה.

ד"ר כספי שלל את טענת התביעה כיוÎו הנאשם מניפולטיבי, וזאת לאור העובדה כי דווקא התכחק מהגדרת מחלת הנפש והתכחש למחלת. אם היה מעוניין לנצל את מחלת הנפש לצרכיו לא היה מנסה להתחמק ולהתכחש לה

ראיות ישירות למצבו הנפשי של הנאשם בעת המיעשים וחקירות המשטרה:

אשר לעבירה משנת 2008- חקירתו של הנאשם מיום 27.2.08 (ת/5) נראית סבירה למדי. הנאשם השיב לשאלות שನשאל, ידע לפרט את הסיטואציה עלייה נשלח ואף להסביר את התנהגותו, אולם כל זאת בעין בלתי מומחית (להשוואה ר', התייחסותו של הפסיכיאטר המוחזוי למצבו של הנאשם בשנת זו, לעיל). עם זאת, במהלך החקירה נשאל הנאשם מה שם משפחתו ואמר שאינו זוכר. כמו כן, בדו"ח העיכוב, ת/10, מתנצל הנאשם על התנהגותו ואומר "אני מצטער, יש לי פה גדול". כך גם בזיכרון שערך אליו בלילה (ת/11) מתוארת התנהגוות פרועה ומשוללת רסן של הנאשם, אולם בסופו של דבר אמר הנאשם כי הוא מצטער על הכל וכי "יש לו פה גדול והוא לא שולט בו".

השוטר שחקר את הנאשם, יובל צברי (עת/6) העיד כי שאל את הנאשם בתחילת החקירה האם הוא לוקח תרופות או מעשן סמים, וזאת על מנת לוודא שאינו נתן תחת השפעתם, אולם לדבריו אלו שאלות שנוגע לשאול במקרים של תקיפות שוטרים.

על פי דו"ח שכabb עת/7, פקח העירייה אליו בלילה, הנאשם ניגש אליו לפתע ואמר לו שהוא חוצפן ואמירות תוקפניות נוספות. בבית המשפט העיד כי אכן הייתה זו הפעם הראשונה בה ניגש אליו אדם ברחוב ותקף אותו באופן צזה, והוא אישר כי הנאשם " ממש השtopicל ". עם זאת הוסיף, כי הדבר לא נראה לו מוזר.

אשר לעבירה משנת 2010- שני פקחי הבניה העידו כי לא הבחינו בסימנים ש"משהו לא בסדר" עם הנאשם או שהוא אינו מבין את המתרחש. עם זאת, מudioותיהם ניתן לבדוק במספר התנהגוויות של הנאשם אשר נראות "חריגות".

معدותו והודעתו של המתלוון ויאציגלבובטנר (עת/2, ת/6), פקח בניה ברמת השרון עולה, כי בעת שהגיע מתוקף תפקידו למקום מגורי הוריו של הנאשם, ביקש לצלם את הבניה שהיא במקום. אחיו של הנאשם וה הנאשם התנגדו לצילום, אולם לאחר מכן אחיו של הנאשם התרצה וניסה להרגיע את הנאשם וביקש ממנו לאפשר למTELון לבצע את תפקידו. למרות זאת, הנאשם היה נסער וניסה להסתיר את המצלמה של המתלוון ולמנוע ממנו לצלם.

העד יעקב רזניק (עת/3) העיד כי הנאשם יצא אליהם עם כוס קפה בידו, שטה ממנה והתהלך לידם רגוע לזמן מה, ככלפתע בלילה כל התראה זרק לעברם את הocus: "הינו מופתעים מאיפה זה בא. הכל היה רגוע. בכלל לא דיברנו איתנו. פתאום זה קרה ". (פרוטוקול, עמ' 29 ש' 23). לאחר שזרק את הocus, הנאשם הלך מיד.

החוקרת העידה בבית המשפט כי שאלת החקירה האם הוא נוטל תרופות והאם היה מאושפז ב"שלוותא", וזאת כיוון שבאה ברצפה, לא ענה לשאלות וצעק (פרוטוקול, עמ' 31 ש' 15-18).

השוטר שי אפרח הגיע למקום האירוע ולאחר מכן שערך סריקות במקום, הבחן ב הנאשם חזר לבתו. כאשר צעק לעברו לעצור, החל הנאשם לברוח, וכשנעצר לבסוף התנגד, השtopicל והעיף ידיו באוויר. השוטר העיד כי הנאשם נראה לו בלחץ.

סעיף 34 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 מגדיר את "אי שפויות הדעת" כSIG לאחריות הפלילית, וכך:

"לא ישא אדם באחריות פלילתית למעשה שעשה אם, בשעת המעשה, בשל מחלת שפuga ברוחו או בשל ליקוי ביכולתו השכלית, היה חסר יכולת של ממש -"

- (1) להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשה; או
- (2) להימנע מעשיית המעשה."

על פי סעיף 34כב לחוק העונשין:

- "(א) לא ישא אדם באחריות פלילתית לעבירה אלא אם כן היא הוכחה מעבר לספק סביר.
- (ב) התעוורר ספק סביר שהוא קיים SIG לאחריות פלילתית, והספק לא הוסר, יחול הסיג."

לשונו של סעיף 34כב מפורשת והיא, כי די בהთעוררות של ספק סביר לקיומו של הסיג, וזאת בתנאי שהספק שהთעורר לא הוסר.

על פי הוראות הסעיפים 34ה ו- 34ככ(ב) לחוק העונשין, אף שהנאשם נושא בחובת הראה לעניין קיום הנסיבות הדרושים ליישומו של SIG אי השפויות - די לו בכך שחומר הראית מותיר ספק בהקשר זה וראו פסקה 18 בע"פ 6385/11 **בניתה נ' מדינת ישראל** (2012) על האסמכתאות דשם.

חוות הדעת הפסיכיאטריות של ד"ר כספי, כמו גם עדותם בבית המשפט, ברורות, מבוססות ועקביות. ד"ר כספי הינו מומחה אובייקטיבי, מטעמו של הפסיכיאטר המחויז, אשרבחן היבט את כל המידע שעדمد לרשותו - החל מחומר החוקה וכלה בתיק הרפואי של הנאשם - וניכר כי נתן תשומת לב רבה לעולה ממנו, כפי שהוכח גם בתשובותיו בעת עדותו בבית המשפט. עדותו של ד"ר כספי בבית המשפט חיזקה את שתי חוות הדעת שלו והותירה רושם רב.

כבר קבעתי בעבר, כי העובדה כי לנאים לא נפתחו תיקים מאז העבירות הנדונות מאשחת את מסקנת הפסיכיאטר כי קיים קשר בין מצבו הנפשי של הנאשם לבין ביצוע עבירות, שכן מצבו התיעצב מאז 2010 ואכן פסק מלבצע עבירות (ר' החלטה מיום 13.6.2013, פרוטוקול עמ' 12).

אני מוצא אפוא כי חוות דעתו של ד"ר כספי מבוססות היטב ומוסתות ההלכה בבדיקה של העבודות ועל הסקנה זהירה של מסקנות שבמומחיות. התביעה, מצדה, לא הציגה חוות דעת נגדית הסותרת את קביעותיו של ד"ר כספי. חוות הדעת ועדותו של ד"ר כספי מספקות אפוא תשתית מספקת לקביעת מצאים ומסקנות משפטית, וזאת ליצירת ספק סביר לקיומו של SIG לאחריות פלילתית.

הריאות, חוות הדעת שהוגשו ועדותו של ד"ר כספי מחייבות את המסקנה **שדק ספק סביר** שמא בעת ביצוע המעשים הנאשם לא ידע להבדיל בין טוב לרע, בין מותר לאסור, והוא היה חסר יכולת שיפוט.

הספק לא הוסר - התביעה לא הגישה חוות דעת מומחה נגדית לחוות הדעת שניתנה על ידי ד"ר כספי המומחה, וכל שנוטר בידי בית המשפט הוא לבחון את אמינותו ד"ר כספי, ובען בלתי מומחית לנתח את התנהגות הנאשם מן הריאות שבפניו. התביעה לא הצליחה, בריאות שהגישה לבית המשפט ובחקירה הנגדית של ד"ר כספי, להסיר את הספק או לסתוק במהימנותו של ד"ר כספי המומחה.

לפיכך - מתקיים הסיג ואני קובע כי בשעת ביצוע המעשים המוחשיים לו הנאשם היה חסר יכולת להבין את אשר הוא עושה או את הפסול שבמעשהיו, וזאת בשל מחלת שפוגעה ברוחו, ועל כן הוא **אינו נושא באחריות פלילתית למשיעי העבירה שייחסו לו בכתב האישום.**

אני קובע אףוא כי הנאשם איננו בר עונשין וההליםיכים נגדו יופסקו, בשני התקדים.

קביעת דרכי טיפול:

בחוות הדעת הראשונה מיום 27.6.12 קבע הפסיכיאטר המחויז כי הנאשם זקוק לטיפול רפואי כפוי. לנוכח חלוף הזמן המשמעותי מאז, קרוב לשנתיים, יופנה הנאשם לקבלת חוות דעת עדכנית מטעם הפסיכיאטר המחויז, שתתיחס Ark Rok לשאלת הנחיצות של דרך טיפול כפיה, לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א-1991.

לפיכך:

א. הדיון הקבוע ליום 27.5.14 יבוטל, ותחתיו נקבע דיון ליום **15.7.14 ساعה 10:30** לקבלת חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחויז, לקבעת דרך טיפול, ככל שנדרשת;

ב. עותק ההחלטה ישלח לצדים, וכן לפסיכיאטר המחויז שידאג להגשת חוות הדעת למועד הדיון;

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ד, 17 במאי 2014, בהעדר הצדדים.